Parašė Remigijus Pupelis
Trečiadienis, 02 Sausis 2013 18:11

Ar žiemą miega tik barsukai?

Karpio medžioklė po ledu

II dalis

Iki šiol nebuvau matęs pastatyto karpinio stovo ant ledo, o jūs? Tiksliau, nebuvau matęs iki šių metų žiemos pabaigos. Bet šiemet ne tik tai pamačiau, bet ir pačiam teko jį pastatyti. Kas skaitėte praeitą (balandžio mėnesio) leidinį, jau žinote apie ką aš čia kalbu . O kas neskaitėte, keliais žodžiais priminsiu.
Pora jaunuolių sumanė sugauti karpį iš po ledo. Kaip sumanė taip ir padarė, o tiksliau, taip ir darė. Trys savaitės jaukinimo ir trys savaitgaliai žuvavimo. Vienas iš tų jaunuolių buvau aš ir šiuo straipsniu pasidalinsiu patirtimi žuvaujant karpį ant ledo.

Trumpai apie kiekvieną savaitgalį iš eilės. Prisipažinsiu, buvo kiek keistoka kovo 12 dieną krauti į mašiną karpių žūklei skirtą inventorių: palapinę, gultą, stovą, karpiniai kotus ir t.t., kai tuo tarpu mano kaimynas susiruošęs į žūklę išėjo nešinas poledinei žūklei skirta dėže ir grąžtu rankose. O aš privalėjau kelis kartus sukursuoti iš buto iki mašinos, kad viską pasiimčiau ko gali prireikti šiai žūklei. Mano žmona kiekvieną sykį, kai aš važiuoju žuvauti, stebisi mano kantrumu tampyti visą, jos akimis šlamštą, į mašiną. O mano širdis džiaugėsi, galų gale važiuoju karpiauti. Pakylėtos nuotaikos pasukau Vilniaus kryptimi. Atvažiavus prie telkinio mane pasitiko jau apsirėdęs ir pasiruošęs žūklei Kęstutis. Per valandą sutverėme stovus, sudūrėme meškeres, surišome sistemėles ir užkabinome masalus.

Pora žodžių apie masalų užmetimą. Kadangi mes visą įrangą naudojome skirtą žuvauti atviru vandens sezonu, todėl ir masalus privalėjome pateikti lygiai taip pat kaip, žuvaudami vasarą. Nes žmonės, kuriantys sistemėles didiesiems karpiams gaudyti, jas sukūrė žuvauti atviru vandens sezonu, todėl paprastas masalo įmerkimas į eketę mums netiko. Tad stovus su meškerėmis pastatėme 8 metrai nuo žūklavietės. Valą pratempėme po ledu, uždėjome skandiklius taip, kad valas nuo pat meškerių iki žūklavietės butų prigludęs prie dugno. Tam teko pragręžti eketes kas pusantro metro nuo stovo iki žūklavietės ir pasidarius kablį iš vielos pratempti valus. Galiu pasakyti tik tiek, kad tai buvo vienas iš sunkesnių darbų žuvaujant ant ledo. Nes pratempus tris valus, pradedi nejauti rankyčių, ledinis vanduo jas tiesiog užmarina. Ir tai tekdavo patirti tris kartus per žūklę, nes tiek kartų permetinėjom, jei tą procedūrą galima taip pavadinti.

Masalui naudojome baltyminius kukulius arba jų dalį. Tik skirtingai juos pateikėme. Kęstutis masalą pateikė ant dugno , tuo tarpu aš kėliau nuo dugno nuo 3 iki 20 cm. Prie baltyminio kukulio kartais dar prisiūdavome po keletą musės lervų.

Kiekvienam masalo užmetimui naudojome birų pašarą. Kadangi PVA kojinė tokiame šaltame vandenyje netirpo, supresavę jauką PVA tūbos pagalba vėrėme be PVA kojinės.

Karpis pirmą žūklę

